

кость и по единъ еленовъ рогъ, каквито имаше разхвърлени наоколо.

— А защо ни сж тѣ? попита нѣкой.

— Това после ще узнаете.

Стегнахме се и се приготвихме за пѣтъ.

Вървѣхме изъ една тѣсна клисура. Чуваме нѣкакъвъ страненъ шумъ, нѣкакво тракане и трѣсъкъ.

— Тихо, каза стариятъ морякъ. Всички залегнете. Това сж елени. Тѣ тракатъ съ копитата си. Значи, усѣтили сж ни. Нѣкои отъ васъ да вдигнатъ нагоре еленовитѣ рога и да почнатъ да чукатъ по тѣхъ съ коститѣ. Други пѣкъ да държатъ пушкитѣ готови за стрелба.

Еленитѣ единъ по единъ наизкачаха изъ клисурата, обръщаха глави къмъ насъ и съ любопитство оглеждаха мѣстото, отдето идѣше шумътъ отъ чукането на еленовитѣ рога.